

[Handelsministeren.]

sigten med retsbeskyttelsen af et fællesmærke at skabe en eneret eller eksklusivtilstand for de til mærkets benyttelse berettede, er det uforeneligt med grundtanken i fællesmærkelovgivningen at ophæve en fællesmærkeregistrering, fordi en sådan eksklusivtilstand er skabt.

Det er rigtigt, at fællesmærkelovgivningen har til formål at beskytte retten til mærkerne, og det foreliggende lovforslag betyder i så henseende ikke nogen afvigelse fra den hidtidige lovgivning. Forslagets § 6 er imidlertid udtryk for erkendelsen af, at den eksklusivtilstand, der følger af retsbeskyttelsen, i visse tilfælde kan medføre så stærke begrænsninger i konkurrencen, at hensynet til mærkeindehavernes rettigheder må vige for hensynet til den almindelige interesse i den frie erhvervsudøvelse.

En bestemmelse af den her omhandlede karakter kan ikke anses for stridende mod vore forpligtelser i henhold til Pariserkonventionen, hvis artikel 7 b, stk. 2, overlader til de enkelte lande at fastsætte de særlige betingelser, under hvilke et fællesmærke skal kunne beskyttes, og nægte beskyttelsen, hvis et mærke strider mod det offentlige interesse.

Afgørelsen af spørgsmålet om en registrerings ophævelse og om forbud er, i overensstemmelse med det princip, der i øvrigt følges i lovforslaget, henlagt til domstolene, og der er herved tilvejebragt fornøden garanti mod vilkårlige indgreb i bestående rettigheder.

Lovforslaget har været forelagt for monopohtilsynet og de interesserede erhvervsorganisationer, hvis udtalelser er optrykt som bilag til forslaget. Som det fremgår af udtalelserne, har i det væsentlige kun lovforslagets § 6 givet anledning til bemærkninger, idet handelens, industriens og håndværkets organisationer ikke har ment at kunne give deres tilslutning til denne bestemmelse.

Som ikrafttrædelsesdag for den nye fællesmærkelov er foreslået 1. januar 1960, svarende til ikrafttrædelsesdagen for den nye varemærkelov.

Med disse bemærkninger tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til det høje folketinges velvillige behandling.

Landbrugsministeren (Skytte): Jeg har herved den ære for det høje ting at fremsætte forslag til lov om bekæmpelse af flyvehavre. Forslaget er foranlediget af, at den nugældende lov indeholder bestemmelse om, at loven skal optages til revision i indeværende folketingsår.

Efter alt, hvad der foreligger, har loven stort set gjort god fyldest, og lovforslaget her er da også i det væsentlige et genoptryk af den nugældende lov.

Bestemmelserne er dog på enkelte punkter skærpet i overensstemmelse med, hvad der er indstillet fra det udvalg, der i sin tid fremkom med udkastet til den nugældende lov. Ændringerne er i lovforslaget trykt med kursiv.

Der er af det nævnte udvalg peget på, at der er en særlig risiko for spredning af flyvehavre med mergel og andre materialer fra lejer, hvor der findes flyvehavre. Til imødegåelse af en sådan spredning af flyvehavre foreslås i § 1, stk. 2, en bestemmelse om, at mergellejer, kalklejer og grusgrave skal sørge for, at hele lejet er fri for flyvehavre på samme måde, som man ellers skal sørge for at holde flyvehavren væk langs naboskel.

I § 2, stk. 2, foreslås en bestemmelse om, at der ved salg eller anden overdragelse af jordbrugsarealer altid skal gives oplysning om, hvorvidt flyvehavre forefindes eller ikke, således at man er sikker på, at der mellem parterne inden kontraktens afslutning er taget stilling til spørgsmålet om flyvehavres tilstedeværelse.

I § 6, stk. 2, er der indføjet en bestemmelse, der tilsigter at hjælpe den landmand, der har fået flyvehavre på sin ejendom som følge af, at der har været opstillet sneskærme af halmbånd, hvori der har været flyvehavre. Da sådanne skærme opstilles i det offentlige interesse, skønnes det rimeligt, at der lægges et særligt ansvar på dem, der har ladet sneskærmene opstille. Bestemmelsen foreslås dog først gældende fra og med næste vinter.

I overensstemmelse med udvalgets indstilling foreslås endelig, at loven optages til revision igen om 3 år.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til velvillig og hurtig behandling i det høje ting.